

PRIMERA PART

COMUNICAT de posicionament públic de l'Associació universitària AMICS de LO CAMPUS / UdL respecte l'elecció de Rector de la Universitat de Lleida

L'Associació universitària AMICS de LO CAMPUS com entitat creada a la Universitat de Lleida (UdL) i formada al voltant de la revista universitària de Catalunya: LO CAMPUS i del diari digital universitari independent LO CAMPUS DIARI, ha realitzat un debat intern per posicionar-se respecte l'elecció de Rector de la UdL i expressa públicament les següents opinions:

1. L'Associació universitària AMICS de LO CAMPUS decideix ABSTENIR-SE DE MANERA ACTIVA en aquestes eleccions a Rector 2015 per considerar que cap candidatura aporta un Model universitari per a la UdL que potenciï seriosament una universitat catalana i cosmopolita, pública i innovadora.
2. Com Associació comunicarem a tots els estudiants de la UdL la nostra ABSTENCIÓ ACTIVA i ens obliguem a explicar en un DOCUMENT el perquè ens és impossible donar suport públic a la re-elecció del professor Roberto Fernández i perquè no volem donar suport públic al professor Ramon Canela. A més fem una crida expressa: que cap estudiant voti, si és que vol votar, sinó està informat de les diferències reals dels candidats en tots els àmbits d'actuació d'un equip rectoral.
3. Denunciem públicament que a la UdL no hagi estat possible un debat "cara a cara" entre els dos candidats a Rector i diferents "cara a cara" entre els diferents Vicerectors/es de cada especialitat. Constatem que hi ha una desinformació generalitzada del que es proposa i de les diferències de fons entre les candidatures. La fórmula d'oferir explicacions paral·leles de les candidatures, no ajuda a fer una síntesi d'opinió a l'elector. Una Universitat és un lloc per a un debat intel·lectual que els candidats d'una manera premeditada no han volgut assumir, tractant-nos de manera infantil i desconsiderada als estudiants i a la nostra comunitat universitària en general.
4. Malgrat la decepció d'aquestes eleccions, com a pragmàtics que som, celebrem que les dues candidatures hagin assumit el compromís de potenciar la creació del "Consell de les associacions de la UdL", aquesta ha estat una reivindicació històrica del moviment cívic organitzat de la Universitat de Lleida.

Lleida, 2 de maig de 2015

SEGONA PART

DOCUMENT DE LES RAONS DE L'ABSTENCIÓ ACTIVA DE L'ASSOCIACIÓ UNIVERSITÀRIA AMICS DE LO CAMPUS A LES ELECCIONS A RECTOR DE LA UDL 2015

Com **Associació universitària AMICS de LO CAMPUS** vàrem publicar un Primer Document sobre les eleccions a Rector de la Universitat de Lleida on explicitàvem els nostres dubtes sobre els candidats i expressàvem que estàvem disposat a que ens convencessin de les nostres crítiques.

També com associació hem fet un seguiment de la campanya electoral de les eleccions a Rector de la Universitat de Lleida i com editors de premsa universitari, d'una manera equitativa, hem difós els Programes electorals dels dos candidats. A més ens hem entrevistat en diferents candidats membres dels dos equips rectorals.

A nivell de materials escrits i audiovisuals hem treballat sobre diferents documents. Aquesta és la relació dels principals que hem utilitzat: El balanç de govern del període del Rector Fernández. Els Programes electorals dels dos candidats. Les transcripcions de diferents entrevistes durant la campanya electoral dels candidats a radio i TV locals. Les declaracions fetes a la premsa escrita local. El Programa electoral del 2011 del llavors també candidat Roberto Fernández. I els documents històrics de balanç de govern dels membres de l'equip de la candidatura de Ramon Canela.

Amb tot aquest treball de contactes, d'escoltar a tothom i d'anar als documents principals, la nostra associació ha fet un debat intern plantejat com un Taller, per definir-nos en les eleccions i per marcar la nostra estratègia futura.

A continuació fem públics els arguments principals que han portat a que l'**Associació universitària AMICS de LO CAMPUS** es posicionés en les properes eleccions a Rector en una postura d'ABSTENCIÓ ACTIVA :

1. Partim de la base que els dos candidats a Rectors, així com els seus equips treballen i es proposen treballar per a la Universitat de Lleida

- per enfortir-la i que tothom hi va de bona fe. Exactament demanem a tothom que pensi que també nosaltres, com molts d'altres estudiants i associacions, encara que critiquem, ho fem de manera constructiva també per enfortir la UdL, que també ens sentim nostre.

2. El candidat a la re-elecció a Rector Roberto Fernández ens els quatre anys de govern universitari no ha complert el Programa electoral en

- que va guanyar les eleccions que el van fer Rector. No solament no l'ha complert, sinó que a més ha desfigurat el seu propi Model universitari.

3. Els anys de govern universitari de Roberto Fernández no han estat ni realistes, ni sensats, ni prudents i encara menys participatius. Ha estat una governança en ziga-zaga amb passos contradictoris per intentar agradar a tothom, que ha portat a una comunitat universitari desunida, on hi ha el camp qui pugui i que ha portat a una pèrdua de lideratge descomunal. Pèrdua de lideratge personal del Rector i també de la pròpia UdL.

4. N'estem convençuts que la culpa no és només del professor Fernández. La nostra comunitat universitària té uns problemes estructurals importants en el seu capital humà, en els que Fernández i el seu equip han quedat encallats i no han tingut la valentia de combatre directament.

5. El primer problema intern de la UdL que Fernández i equip no han sabut combatre són les pràctiques corporativistes dels alts funcionaris o alts treballadors contractats del PAS de la UdL que imposen els seus criteris i deformen la implementació de les polítiques que el govern universitari marca. Hi ha un PAS excel·lent i abnegat, però també hi ha un PAS d'alt nivell, que és una crosta immobiliària que no se situa al lloc que li correspon de neutralitat i imposa les seves pràctiques enfront els elegits electoralment. Hi ha qui pensa que és igual qui vingui de Rector perquè sempre es queda la crosta immobiliària que fa el que vol. El sector més escandalós és la comunicació, però també ho ha estat internacional, biblioteques o el més feridor pel que representa pels estudiants que ha estat el SIAU, el Servei d'Informació i Atenció Universitària.

6. Voler agradar a tothom, no tenir valentia per posar la gent al seu lloc de treball frenant el negatiu corporativisme, també ha portat a no voler desmantellar autèntics "pessebres" que tenim a la UdL o sigui unitats organitzatives, que cal: o eliminar-los o portar-los a un grau superior d'ús universitària. És una burla dir-nos que no hi ha diners i mantenir econòmicament "xiringuitos" clientelars a la UdL.

7. El grau d'acorralament del Rector Fernández l'ha portat a prendre decisions incomprensibles per la seva sensibilitat democràtica, que n'estem segurs que té, enviant missatges equivocs a la comunitat universitària. Per una banda, si bada, passarà només a la història de la UdL com el primer Rector que va fer entrar la policia a la Universitat en plena democràcia. Per l'altra banda ha tingut actituds esperpèntiques, que cap rector del món civilitzat hauria admès, com per exemple que grups reivindicatius de qualsevol tema es mobilitzessin i manifestessin a l'interior de reunions de govern de la UdL i llavors el seu document reivindicatiu s'incorporés a l'acta de la reunió en curs. Un populisme que contrasta en ningunejar estudiants, Consells de l'Estudiantat, Associacions i premsa universitària, no atenent-les. En quatre anys mai el Rector Fernández ha rebut aquesta Associació com d'altres, tot i haver-ho demanat per escrit diferents vegades i també mai en quatre anys la Vicerectora de l'Estudiantat Neus Vila ha rebut aquesta

associació, ni mai ha reunit conjuntament a totes les associacions de la UdL, camp d'actuació que li corresponia pel càrrec que tenia. **No hi ha hagut diàleg sincer, ni participació real i ni transparència de veritat.**

8. I sí, a la convocatòria conjunta de les associacions del passat dimecres 29 d'abril com un acte de campanya electoral de Fernández, la nostra associació no hi va assistir d'una manera premeditada. Després de quatre anys de ningunejar-nos ara ens convoqueu? I a més, al vostre despatx del Rectorat? El professor Fernández continua no entenen que quan un és candidat ha de ser curós i no barrejar el candidat-professor amb el Rector en funcions, però sobretot el que no entén, fins a quin punt la seva conducta pot arribar a molestar per la seva descortesia.

9. Fernández i el seu equip passa per tenir una certa sensibilitat social, i és cert. Nosaltres hem celebrat el plantejament docent que possibilita estudiar i treballar, com hem celebrat les ajudes que la UdL ha previst per ajudar als estudiants amb necessitats econòmiques. Però una cosa ha estat decidir-ho, escriure-ho i decretar-ho a la UdL i una altra cosa ha estat la implementació d'aquestes bones i necessàries iniciatives. No és cert que avui en tots els graus i postgraus de la UdL és pugui estudiar i treballar. Com no és cert que s'ajudin a tots els estudiants amb necessitats, perquè l'endimoniada normativa que s'ha creat, deixa a fora un significatiu contingent d'estudiants perquè no entren en el perfil requerit. Ho sabem bé nosaltres que com associació estem creant el **Programa "Doble compromís: treballar i estudiar"** per aconseguir una útil plataforma per potenciar una productiva inserció laboral universitària en el període d'estudis i ara anem cap a una Cooperativa de Comunicació.

10. La nova candidatura de Ramon Canela, és la tornada del clan de l'ex-Rector Joan Viñas per aconseguir novament el Rectorat de la UdL. És el segon intent d'aquesta operació, ja ho varen intentar l'any 2011 a través de la candidatura del professor Jaume Lloveras, precisament perden electoralment d'una manera inapel·lable enfrontats a Roberto Fernández.

L'ex-Rector Joan Viñas amb els seus Vicerectors Ramon Canela i Isabel del Arco, com a nucli dur del seu equip rectoral, varen governar la UdL durant vuit anys amb mà de ferro amb un clar deteriorament de la democràcia universitària sobretot contra la premsa universitària. Però fent un esforç per posar el comptador a zero i "oblidar-nos" d'aquells errors, no hi ha manera d'analitzar la candidatura de Ramon Canela sinó s'associa al passat, revisant la trajectòria i això que ells en diuen "la seva manera de fer, la seva experiència vital".

11. És un abús de propaganda electoral que la candidatura Canela després de vuit, vuit anys de govern al Rectorat diguin que són el CANVI. Entenen CANVI com a renovació, com a innovació. En tot

cas són el recanvi de persones que volen tornar a implantar allò que fa quatre anys gestionaven.

12. No hi ha res que ens molesti més als estudiants que és que no ens diguin la veritat. Es pot discrepar, se'ns pot portar la contrària malgrat que ens dolgui, però no es pot acceptar que ens amaguin la raó principal de la seva aparició a l'escena electoral, que està construïda amb tres potes: PRIMERA, la candidatura Canela és el retorn dels d'abans. SEGONA, és el retorn de les primeres polítiques docents del Pla de Bolonya i de les polítiques més mercantilistes en recerca. TERCERA: És una candidatura *ad hoc*, feta a l'últim moment, ajuntant trajectòries contradictòries i contraposades que no defineixen un model universitari ben lligat. Van units i coincideixen sobretot per tombar a Fernández i equip, perquè es creuen afectats i damnificats per decisions rectorals que han modificat i reduït l'espai universitari que cadascun es creu seu, com el "jardí de casa".

13. Per raons de gestió i d'administració per als estudiants se'ns assigna un Vicerectorat per tractar als nostres temes, l'anomenat Vicerectorat de l'Estudiantat. És una manera reduccionista que no s'ajusta a les necessitats dels estudiants perquè no hi ha dubte que vicerectorats com el de docència o el de cultura per exemple, toquen de ple a l'estudiantat.

La docència és també temàtica plenament d'estudiantat i saber que ens volen tornar a posar a la trajectòria del Pla de Bolonya posa els pels de punta: Liquidaran poder estudiar i treballar. Liquidaran trajectòries curriculars singulars i participatives. Liquidaran les avaluacions extraordinàries. I així podríem anar explicant tot allò que ara tenim i no tindrem. Tornarem a ser els conillets d'índies d'una suposada innovació docent, totalment incoherent i que ningú a la UdL li ha donat forma de recerca en aplicacions pedagògiques pròpies, contrastades i científiques. Es tornarà a fer d'amateurs en aplicació de plans nous, de graus nous i en aplicacions a l'aula.

Isabel del Arco vol retornar en docència, allò que creu que l'hi han desmuntat.

El candidat a Vicerector de l'estudiantat Jorge Moya, no solament desconeix, per les preses de fer candidatura, la història i les reals intencions dels seus en docència, sinó que a més no tenen plantejada una TUTORIA INTEGRAL DE L'ESTUDIANT que superi el PLA NESTOR, on a l'estudiant a més d'acompanyar-lo en problemàtiques de docència també es faci en logística, economia, qüestions laborals i entorn familiar, com a mínim.

El Vicerectorat de l'Estudiantat no potser només un Vicerectorat "guai" portat per un professor "enrotllat". Potser és una bona tàctica electoral, però és un plantejament de gestió decadent i demagog. En les universitats modernes la gestió de docència i la de l'estudiantat ja van mancomunades.

14. Sobta que una professora com la senyora Teresa Capell se'ns la presenti com la possible Vicerectora d'Internacional i projecció exterior. Tots sabem que és una bona científica i tot sabem a més, que privadament i públicament ha destacat per la seva forta militància a favor dels transgènics. Fins aquí res a dir. Té el dret a fer el que cregui i vulgui. Fins fa poc la professora Capell va fer un pas qualitatiu molt important: va passar de ser la defensora científica de la recerca dels transgènics, a ser la defensora econòmica dels transgènics, fins arribar anar al Congrés de Diputats de Madrid, de la mà del PP, per defensar aquest lobby. Fins aquí res a dir, pot fer el que vulgui. La pregunta és ben simple: ¿la defensora científica i econòmica del lobby dels transgènics pot representar al món la nostra universitat, on hi ha recerca plural?

La comunitat universitària de la UdL i bona part de la població de Catalunya té una visió dels transgènics negativa, d'això hi ha enquestes. Però és que no plantegem la bondat o no dels transgènics, el que no creiem és que un lobby potent i actiu del que forma part pública la professora Capell ens pugui defensar a tots. No ens convé a la UdL. Si una persona s'ha singularitzat en un lobby tant controvertit com els transgènics, no pot pretendre representar-nos a tots, tant la nostra recerca plural com la nostra comunitat universitària en general.

No ens imaginem a la possible Vicerectorat d'internacional i promotora del lobby dels transgènics en un estand de la UdL d'una fira internacional ecologista a Berlin, defensant les virtuts de la UdL i de la recerca ecologista com de la seva implantació. Seria tant xocant com imaginar un "Santcrist amb unes pistoles".

15. La professora María de los Ángeles Calero ha estat la impulsora indiscutible dels avanços normatius d'igualtat de gènere a la UdL, tothom ho hauria de reconèixer. Però això era en èpoques passades, ara el seu projecte s'ha esclerosat i ha passat a defensar un feminisme carca, deslligat totalment de la comunitat universitària de la que no en té cap incidència. I això no ho diem nosaltres ho diuen les pròpies enquestes del Centre Dolors Piera d'Igualtat d'Oportunitats i Promoció de les Dones de la nostra UdL.

Ningú no podrà dir que com associació i com a premsa universitària no hem defensat i promogut aquest Centre, perquè ho hem fet des del primer dia, però avui ha deixat de ser una plataforma útil de promoció i hauria d'anar cap a una Càtedra d'estudis acadèmics en gènere.

Ningú dubta de les virtuts acadèmiques de la professora Calero però si una cosa no sap fer, ni ella ni el Centre que ella inspira, -tingui càrrec o no-, és la Comunicació, Vicerectorat a la que aspira. El Centre s'ha mogut bé en els despatxos però a la comunitat universitària no hi té incidència per canviar conductes. I com els hi dèiem nosaltres en aquella increïble polèmica en la que se'ns van tirar les feministes de las UdL a la jugular, per haver publicat una portada de la revista LO CAMPUS amb unes sabates de taló en un número dedicat a la dona directiva de la UdL : ¿Com és pot incidir en els nostres

companys i companyes d'Aula si esteu a les antípodes de la realitat jove d'avui? ¿Com un missatge anti-masclista, un missatge defensor dels drets d'igualtat femenins, un missatge antiviolença pot tenir èxit a la nostra comunitat universitària, si es fa des del més pur tancament d'idees i de modernitat?

16. El professor Fernández passa per tenir una escassa sensibilitat nacional catalana, i és cert. Però això no seria un problema, si només fos una opció personal que cal sempre respectar, el problema és que porta a tota la UdL i la seva imatge a l'espanyolisme universitari o "fer l'ibèric" com els hi agrada més dir-ho.

El professor Canela passa per tenir una certa sensibilitat nacional catalana, i és cert. Però això seria prometedor sinó fos que la seva pràctica va en direcció contrària.

Però no ens fem trampes: a totes dues candidatures hi ha tants unionistes com independentistes. I totes dues candidatures estant pel "dret a decidir". No tenim cap dubte que Fernández i Canela són demòcrates de pedra picada.

Els que no són tant demòcrates i ens diuen nazis als catalans i sobretot als defensors del procés sobiranista, són els sectors directius de les universitats espanyoles que la UdL s'ha lligat amb el "Campus Iberus: Campus de excelencia del Valle del Ebro". Com tothom sap un programa on la UdL s'ajunta amb les universitats públiques de les Comunitats Autònomes d'Aragó i La Rioja, de la Comunitat Foral de Navarra.

Aquesta és una forma de col·laboració que podia haver estat bona per recerca i finançament, sinó fos que s'ha convertit a la UdL, com a Catalunya, com el Cavall de Troia de la entrada ideològica de l'espanyolisme universitari militant.

Tot un programa polèmic promogut pel exRector Viñas o sigui el candidat Canela, que va fer dimitir per discrepància, almenys un Vicerector en el seu moment, i que se'l va trobar el candidat Fernández i aquest de cor i sentiment l'ha promogut abastament, contraposant-lo a la dinàmica dels necessaris serveis comuns de la "Universitat de Catalunya" i a la dinàmica de l'espai català universitari que és la Xarxa Vives de les 21 universitats de parla catalana.

El programa electoral de Ramon Canela, a part que no saben distingir en la seva redacció del text entre nacional i estatal, del Campus Iberus n'ha fet un eix prioritari, sense cap contenció a que no sigui instrumentalitzat ideològicament.

Aquesta Associació li preocupa l'actitud política dels dos candidats i volem fer públic i recuperem un paràgraf d'un editorial del LO CAMPUS número 25 - (agost / setembre 2014) que diu: " ... *Es preocupant que hi hagin Rectors a Catalunya amb carnet de partit polític, no pel fet de tenir carnet, que no només és legítim sinó també potser interessant perquè pressuposa alguna personalitat més que no "ser ni carn ni peix" fent de Reina Mare, el problema és quan aquests Rectors en el dia a dia, canalitzen el "seu" partit en les decisions de gestió,*

acadèmiques i de recursos humans. Hi ha hagut Rectors que fa anys i mesos, que diàriament estant treballant pel NO i per continuar l'espanyolització de la nostra universitat. Com pluja fina: es carreguen la llengua a les aules i a la gestió; canvien la imatge i recerca de la Universitat i la fan més espanyola, -ells en diuen ibèrica-; inflen de principis i valors espanyols en plans i estratègies, -alguns d'aquests plans son copiats directament d'estaments espanyols- i per últim col·loquen a la Universitat a aquells càrrecs del seu partit que han perdut el seu lloc polític per haver perdut eleccions de tota mena, convertint la Universitat amb la "menjadora" segura pels perdedors i acòlits del Rector..."

17. Encara que no és unànime en el nostre debat intern, a l'associació hi ha qui sosté que les dues candidatures presentades pel rectorat són "Dues cares d'una mateixa moneda" i que és un intercanvi de cromos i de cadires, que als estudiants no ens va ni ens ve. Queda aquí recollida la idea.

El que si sobta són els lligams de persones entre candidatures ara i històricament. Per exemple: l'ombra de Joan Viñas és present, fins i tot ell ha sortit en l'actual campanya electoral per posar els punts sobre les is en una crítica de l'equip de Fernàndez. Viñas diu que serà "neutral" en aquesta campanya, que de fet no li cal, perquè Canela és Viñas pur.

En el seu moment la esposa del Candidat Canela era la Cap de Gabinet del Rector Viñas. Quan aquest va marxar i en Fernàndez ja era rector, insòlitàment aquest va assumir la mateixa Cap de Gabinet o sigui la dona de Canela, avui el seu contrincant. Cap de gabinet que va tenir fins que aquesta va entrar com a càrrec de confiança de l'Alcalde del PSC, Àngel Ros de la Paeria de Lleida. Però no en va tenir prou el Rector Fernàndez, que també va assumir el Gerent símbol del Viñas, Gerent que avui, encara més insòlit, passa de ser un càrrec de confiança tècnic, a presentar la seva gerència com a part de la llista del candidat Fernàndez.

Però encara n'hi ha més: l'inspirador intel·lectual del candidat Canela que és l'ex-Rector Joan Viñas avui és el representant de la UdL, en nom del Rector Fernàndez a la Xarxa Vives de les 21 universitats.

Un joc d'embolics, famílies i despropòsits; però sobretot la falta de consolidació d'un Model universitari coherent i propi.

18. Després de totes les argumentacions exposades en la nostra discussió interna i que en aquest Document n'exposem algunes idees centrals, manifestem formalment que l'Associació universitària AMICS de LO CAMPUS decideix ABSTENIR-SE DE MANERA ACTIVA en aquestes eleccions a Rector 2015, per considerar que cap candidatura aporta un Model universitari per a la UdL que potenciï seriosament una universitat catalana i cosmopolita, pública i innovadora.

19. Com Associació comunicarem a tots els estudiants de la UdL la nostra **ABSTENCIÓ ACTIVA** i ens obliguem a explicar el perquè ens és impossible donar suport públic a la re-elecció del professor Roberto Fernàndez i perquè no volem donar suport públic al professor Ramon Canela. A més fem una crida expressa: que cap estudiant voti, si és que vol votar, sinó està informat de les diferències reals dels candidats en tots els àmbits d'actuació d'un equip rectoral.

20. Denunciem públicament que a la UdL no hagi estat possible un debat "cara a cara" entre els dos candidats a Rector i diferents "cara a cara" entre els diferents Vicerectors de cada especialitat. Constatem que hi ha una desinformació generalitzada del que es proposa i de les diferències de fons entre les candidatures. La fórmula d'oferir explicacions paral·leles de les candidatures, no ajuda a fer una síntesi d'opinió a l'elector. Una Universitat és un lloc per a un debat intel·lectual que els candidats d'una manera premeditada no han volgut assumir, tractant-nos de manera infantil i desconsiderada als estudiants i a la nostra comunitat universitària en general.

21. Malgrat la decepció d'aquestes eleccions, com a pragmàtics que som, celebrem que les dues candidatures hagin assumit el compromís de potenciar la creació del "Consell de les associacions de la UdL", aquesta ha estat una reivindicació històrica del moviment cívic organitzat de la Universitat de Lleida.

Lleida, 2 de maig de 2015

Associació universitària AMICS de LO CAMPUS / UdL

Associació universitària AMICS de LO CAMPUS / UdL
 Campus Capponet
 Carrer Pere de Cabrera 12, 2on 9a
 25001 Lleida
 Telèfon: 973204907
 Twitter: @jrcatalunya

amicsdelocampus@gmail.com
<http://www.amicsdelocampus.com>
redaccio@locampus.cat
<http://www.locampus.cat>
redaccio@locampusdiari.com
<http://locampusdiari.com>